

EVANGELICKÁ CÍRKEV V BRNĚ

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Brně I

Betlémský kostel a kostel J. A. Komenského (Červený kostel)
Opletalova 6, 602 00 Brno, tel: 542 211 453, 542 210 332
email: ccebrno1@atlas.cz, <http://www.cervenykostel.cz>
kazatelé: Jiří Gruber a Jana Hofmanová, faráři
seniorátní kazatelé: Jiří Šimsa a Jaroslav Vítek
kurátor: Václav Matoulek, past. pracovnice: Marie Melicharová

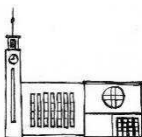
Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Brně II

Blahoslavův dům, Lidická 79, 602 00 Brno, tel: 541 212 469
email: brno-ii@evangnet.cz, <http://brno-ii.evangnet.cz>
kazatelé: Martin Horák a Alexandra Jacobea, faráři
kurátor: Jaroslav Kučera, past. pracovnice: Milena Hauserová

Farní sbor ČCE v Brně - Husovicích

Netušilova 26, 614 00 Brno, tel: 545 212 420
email: husovice@evangnet.cz, <http://www.ccehusovice.cz>
kazatel: Štěpán Hájek, farář
kurátor: Vladimír Zikmund

Farní sbor ČCE v Brně - Židenicích

Kostel Jílkova 74, fara Konečného 8, tel: 530 324 052
email: zidenice@evangnet.cz, <http://zidenice.evangnet.cz>
kazatelka: Radmila Včelná, farářka
kurátor: Miroslav Maňák

Diakonie ČCE - středisko v Brně

Hrnčířská 27, 602 00 Brno, tel: 549 242 279, 541 248 401
email: brno@diakoniecce.cz <http://brno.diakonie.cz>
ředitel: Lenka Svobodová

EVANGELICKÁ
AKADEMIE
BRNO

Evangelická akademie,

Vyšší odborná škola sociálně právní

Opletalova 6, tel: 542 221 741, email: vos@eabrno.cz

Střední zdravotní škola Evangelické akademie

Šimáčkova 1, 542 213 593, email: cszs@eabrno.cz,

<http://www.eabrno.cz>

ředitelka: Hana Svobodová

Setkávání - brněnský evangelický měsíčník. Ročník 2017 (XIX). Vydávají sbory Českobratrské církve evangelické Brno I a Brno II. Odpovědní redaktoři: Jiří Gruber, Martin Horák. Obálka Iva Tůmová. Registrováno pod číslem MK ČR E12109. Doporučená cena jednotlivého čísla 15 Kč. Roční předplatné 150 Kč, sponzorské 200 Kč. Redakce: 602 00 Brno, Opletalova 6. Vychází 10x ročně.

ÚVODNÍK

Červen. Letos pro mě především měsíc PO květnu, ale tím vás, milí čtenáři, nechci unavovat. Myslím na to, nač se letos v červnu nejvíc těším. Na svatodušní svátky. A na konfirmační slavnost.

Pro církevní přivandrovalce jsou to jedny z těch mnoha událostí, věcí, témat, které je třeba postupně vstřebat. Jsem církevní přivandrovalec. Půl svého života (v tuto chvíli, pravda, už tu menší půl) jsem neměla ani potuchy, že nějaké letnice jsou. V naší zemi se, na rozdíl od leckterých jiných, letnice neslaví a dokonce o nich není ani volno, takže povědomí nekřesťanského obyvatelstva o tomto zásadním svátku se limitně blíží nule. A tak svatodušní svátky byly a jsou něco, co postupně objevuji, každý rok kousek. Pomáhají mi písně, v duchu (a v koupelně!) si pobrukuji „přijď již, přijď Duchu stvořiteli...“, tu znám od svých církevních začátků a mnohokrát se osvědčila v ekumeně, i písně z Evangelického zpěvníku, Ó Tvůrce, Duchu svatý přijď, Studni nepřeváženou a další. Uvažuji o tom, jak to mám ve své víře a ve svých modlitbách se svatým Duchem. Jestli to není téma právě a jen těch svatodušních svátků. Snad ne, přece jen už mám pár sezón za sebou... Zkouším promýšlet, jaká témata se mi s letnicemi propojují. Křty, zažila jsem jich o svatodušních svátcích už několik, dětské i dospělé, díky Bohu za ně. Svátá večere Páně, od Velikonoc doma ve sboru poprvé, těším se. Narozeniny církve, měli bychom to oslavit a pořádně! Diakonie, s malým i velkým D, ... konfirmace!

A pak taky ordinace a instalace. Zvláštní slova. Typicky evangelická. Ještě pořád se nad tím trochu usmívám, jeden aby měl výkladový slovník českobratrsko-evangelický...

Konfirmace je pro mě radost. Chvění. Letos o to větší, že se skupinou mladých lidí, kteří se ke konfirmaci připravují, jsem strávila poměrně dost času. Skoro dva roky jsme se scházeli každý týden. Občas jsme spolu byli přes víkend. Potkávali jsme se ve sboru i na seniorátních akcích. Vyrostli. Skoro všichni mi přerostli přes hlavu, inu, mých 167 cm není mnoho. Kluci a holky ale především vyrostli duchovně, vyspěli, už si s vámi nepovídají jako děti, ale jako mladí dospělí. Je to síla, ta proměna. A tak se trochu chvěju (i farářky mají trému, obzvlášť ty nekonfirmované!), ale hlavně se moc těším na rozhovor se staršovstvem, na konfirmační verše, na nové Bible a psaní věnování,... Na všechny ty tradice dané úkony, kterým se postupně učím rozumět, zrovna jako svatodušním svátkům. A v duchu si zpívám Adama Michnu z Otradovic s textem Ludka Rejchrt: „...hle vzkvétá znovu planý fík a vždycky nový učedník se k církvi přidává, když Krista vyznává.“

Přeju vám, milí čtenáři, abyste se i vy v červnu měli nač těšit a z čeho se radovat.

Saša Jacobea

Sborový víkend židenického sboru

První květnový prodloužený víkend nás více než třicet z židenického sboru strávilo na společném pobytu ve valašských Huslenkách v údolí potoka Kychová. Páteční cesta se nesla ve znamení vydatného deště, poslední úsek nabídl příjízdným pohled na divokou a kalnou vodu potoka, která se však naštěstí udržela v březích. Uklidněním pro nás mohlo být, že naše chata Celnice stojí na kopci nad potokem. Naštěstí se ale počasí umoudřilo a další dny už byly bez deště. Úvodní večer proběhl formou volné zábavy, povídáním a čekáním na další účastníky.

Na sobotní dopoledne si sestra farářka připravila seznamovací aktivitu. Vylusovaly se dvojice, v rozhovoru měl každý zjistit informace o tom druhém a potom je přednést tak, aby ostatní hádali, o koho se jedná. Představování všech účastníků by trvalo dlouho, a proto jsme s ním po částech pokračovali další dny. Vzájemné poznávání bylo zpestřeno také fotografiemi z dětství, které si měl každý účastník přivést a pověsit na nástěnku v jídelně. Ve volných chvílích před nástěnkou vždy postával hlouček lidí snažících se uhodnout, kdo na které fotografii je.

V sobotu odpoledne jsme vyrazili na výlet do Velkých Karlovic, kde jsme navštívili místní muzeum a prošli Kulíškovu naučnou stezku. Na jednotlivých panelech se nejen děti dozvěděly, co která zvířata v lese potřebují k životu. Večer nám manželé Slámovi promítli film Tohle je náš svět, který nabídl téma

alternativního životního stylu a výchovy dětí. Následná debata se protáhla až do nočních hodin.

V neděli po bohoslužbách ve sboru v Huslenkách a po obědě v restauraci jsme se vydali na výlet ze Zděchova na Pulčinské skály a zpět - asi 12 km. Pro méně zdatné byla připravena kratší trasa. Na večer si José Suchý a Petr Šplíchal připravili povídání o ekumenické komunitě v Taizé s promítáním fotografií, které jsme zakončili společnou modlitbou právě ve stylu Taizé.

V pondělí dopoledne jsme podnikli poslední krátký výlet na Kohútku a Portáš - vyhlídková místa na hranicích se Slovenskem - a po výborném obědě už nás čekalo balení a odjezd.

Při odjezdu panovala všeobecná shoda, že se pobyt vydařil a že se mezi sebou vzájemně lépe poznali i lidé, kteří se z kostela znají spíš od vidění. Domluvili jsme se, že na podzim podnikneme podobný pobyt, tentokrát zase na jiném místě.

Martina Vaňásková

Brány Jeruzaléma a Ježíšův soprán

Jeden z prvních koncertů letošního Velikonočního festivalu duchovní hudby se konal v Červeném kostele. Přiznám se, že jsem se tam šel podívat spíš pracovně, tj. zkontrolovat, zda je vše v pořádku. Vstupné pro důchodce jsem však zaplatil. Zaujalo mne totiž, že se jedná o soudobou hudbu a litevského autora. Chrámová loď byla celá v přítmí a lavice plné posluchačů. Všude mnoho nahrávací techniky a kamery České televize. Zvuky, které se ke mně linuly z míst, kde běžně stává stůl Páně, však nebyly zrovna libozvučné. Řekl jsem si, že moderní hudbě prostě nerozumím, a na chvíli se posadil do zadních lavic. Počítal jsem s tím, že zase brzy odejdu pracovat na faru.

Na oltáři stálo 12 svíci a dvě z nich hořely. Když po chvíli směsice zvuků ztichla, jeden z hráčů orchestru zapálil třetí svíci a pochopil jsem, že je to asi třetí brána z dvanácti. Řekl jsem si, že počkám tak nejvýš do páté svíce. Ale buď že jsem byl unavený, nebo že mě na zvucích cosi zaujalo, nakonec jsem vydržel až do konce. Vzhledem k tomu, že charakter zvuků a pazvuků se postupně měnil, usoudil jsem, že autor zřejmě každé bráně (a svíci) přisoudil jiný hudební tvar. Jednu chvíli se ozýval velký buben. Jen jsem nechápal, co asi mají hráči na hudební nástroje napsáno v partesech, protože část zvuků vyluzovali na své nástroje a část na pusu. Z ničeho nic se pak ozval srozumitelný lidský hlas z reproduktoru, který četl z knihy Zjevení slova o nebeském Jeruzalému. Další zvuky a rytmy byl čím dál zajímavější a navíc jsem si všiml, jak se krásně mění nasvícení chrámu. Něco podobného by se nám hodilo na Noc kostelů. Ale taková technika asi stojí hodně peněz.

Když houslista zapálil desátou svíci, vztyčil se naráz na přední kruchtě pěvecký sbor Vox Juvenalis a začal latinsky zpívat Stabat Mater. Vzhledem k tomu, že každý zpěvák měl u partu malou lampičku, bylo to, jako když povstanou Karafiátovi Broučci. Nastalo vyvrcholení v podobě sice moderní, ale krásně polyfonní hudby, kterou celý koncert vyvrcholil.

Odcházel jsem za velkých ovací, které sklízeli interpreti (orchestr Brox), sólisté a dirigent Petr Louženecký, který zaskočil za onemocnělého Petra Vrábela. Doma jsem si pak v programu přečetl, že autorem této pozoruhodné skladby byl Bronius Kutavičius, narozený roku 1932 v Litvě. První tři skladby (brány směrem na východ) byly inspirovány japonskou tradiční hudbou, kterou určovaly dva klavíry a kytara. V druhé části směrem na sever to byla hudba severská a velký buben měl evokovat rituální seance jakutských šamanů. Tři brány na jih, kde dominovaly nástroje dechové a bicí, připomínala hudbu africkou. Závěrečné tři skladby byly napsány v duchu západní chrámové hudby. Ta byla zastoupena sólovým hlasem gregoriánského chorálu, který připomínal katolickou tradici, a pěveckým sborem, který zastupoval tradici protestantskou. Závěr pak „vyvrcholil smířlivým amen“.

Odcházel jsem bohatší o neplánovaný, ale o to silnější hudební zážitek. I když jsem během poslechu neznal myšlenkové pozadí tohoto díla, hudební řeč jasně prozrazovala, že brány nebeského Jeruzaléma jsou otevřené do všech stran.

Druhá návštěva velikonočního festivalu byla naopak plánovaná a dlouho očekávaná. Zůstal jsem kvůli ní dokonce celou neděli v Brně, abych si mohl v kostele svatých Janů vyslechnout oratorium Felixe Mendelssohna Bartoldyho Apoštol Pavel. Je známo, že tento autor se zasloužil o rehabilitaci skladeb Johanna Sebastiana Bacha, který byl v době romantismu téměř zapomenut. Kromě toho složil symfonii zvanou Reformační a přestoupil z judaismu k protestantskému vyznání. Na libretu oratoria se podílel luterský farář Julius Schubringen. Skladba měla premiéru v květnu 1836 a sklídila velký úspěch. Ale u nás ji moc často neslyšíme.

Mé očekávání bylo naplněno. Hudba byla krásná a k celkovému vyznění přispělo, že text zpívaných árií, recitativů a sborů byl v českém překladu promítán na obrazovky. Libreto je sestaveno převážně z biblických slov knihy Skutků, žalmů a chorálových modliteb. První část začíná ukamenováním Štěpána a vrcholí Pavlovým obrácením na cestě do Damašku. Pozoruhodné bylo, že hlas vzkříšeného Ježíše zaznívá ve sborovém sopráně, zatímco Pavel mu odpovídá v basu.

V druhé části oratoria provázíme Pavla na jeho misijních cestách. Sbor ho na nich doprovází touto modlitbou: Ó Jezu Kriste, světlo pravé, osviť ty, kteří tě neznají, a do svého stáda přijmi je, ať jejich duše poznají spásu. Osviť ty, kteří jsou zaslepeni, navrať ty, kteří jsou od nás odloučeni, shromáždí ty, kteří jsou rozptýleni, upevni ty, kteří jsou na pochybách.

Děj se stále více podobá pašijím a končí Pavlovou cestou do Jeruzaléma, na které se loučí s Efezskými slovy, že už ho nikdy neuvidí. Skladbu provedla Brněnská filharmonie a Český filharmonický sbor Brno, dirigoval Leoš Svárovský. Cestou na vlakové nádraží šel jsem vyhlédl jakýsi chuligán, který za mnou hlasitě pokřikoval, že brzy umřu. Že by věděl, jak to s apoštolem nakonec dopadlo?

Jiří Gruber

Jarní školka mládeže na Blažkově

Klid. Zpěv ptáků. Čerstvý vzduch. Sluníčko. Ale také hlasitý smích, zpěv doprovázený několika kytarami, bubínkem a baskytarou a vůně chutného jídla. Tohle je jeden z mých dojmů z víkendu stráveného na Blažkově. Ještě nutno dodat, že se nás sjelo asi 70 mládežníků, ať už starších nebo mladších. Tedy především mladších. Měla jsem radost, že přijelo tolik pro mě neznámých tváří.

Po příjezdu jsme si společně opekli špekáčky a do tématu „Zbožný, je to dnes možný?“ nás uvedly Kristýnka Stehlíková a Johanka Najbrtová svým divadelním impulzem, který nás několikrát pořádně rozesmál. Poté jsme hráli hru CHRISTIVITY, neboli ACTIVITY pro křesťany. Po ztišení jsme si zazpívali večerky pod nebem plných hvězd.

V sobotu zajistil budíček Koubův klarinet, Ivančina kytara a píseň Náměšť. Po vydatné snídani nás „nakopnul“ impulz Igora Osvalda. Letos nachystal SOM pro účastníky školky novinku - nekonala se totiž jen jedna dopolední přednáška, ale hned čtyři! Neděste se, neseděli jsme celý den v jídelně a neposlouchali celou dobu jen dlouhé a náročné přednášky. Bylo to formou „minipřednášek“, kdy řečníci v 15 minutách uvedli posluchače do témat, kterými byly modlitba, bohoslužba a večere Páně, křest a čtení Bible, a zároveň si udělali takovou reklamu, která částečně odhalovala, co se bude dít na jejich workshopu. Bylo to opravdu tak zajímavé, že měl člověk prostě problém vybrat si jen jeden workshop, kterého se zúčastní.

Odpolne přišly na řadu dílny a dílničky. Opět si mládežníci mohli vybrat z několika dílen - pečící, pracovní, hudební, zpívání černošských spirituálů, vyrábění náramků přežití, cvičení nebo popovídáníčko s farářkou Sašou Jacobea. A co by to bylo za školku bez sportovního programu! Na výběr byl volejbal, frisbee, procházka po okolí a možná i trochu dál, hra kubb nebo salsa.

Když už se téměř stmívalo, začala hra s názvem Kult blažkovského trpaslíka. Šlo o to zachránit farářku, kterou unesli trpaslíci jako náhradu za Sněhurku, která si užívala dovolenou na Bahamách. Naštěstí se mládežníkům podařilo zdárně splnit všechny úkoly, které museli pro záchranu Saši splnit, a tak jsme v neděli ráno společně mohli slavit bohoslužby v kostelíku na Blažkově. Bohoslužby byly v režii SOMu. Byly ušité mládežníkům přímo na míru, zpívalo se totiž ze Svitá a celkově byly moc pěkné. Slavili jsme také v jednom velikém kruhu svatou večeri Páně při zpěvu písně Ubi caritas.

A co bylo dál? Už zbývalo jen uklidit tábor, naobědvat se, rozloučit a jít na vlak. Musím říct, že se mi zase těžko z takové prima akce odjíždělo. Byla to moje první školka mládeže, kterou jsem zažila z té druhé strany - ze strany organizátora. Každopádně to byl úžasný víkend s milými lidmi v jednom z nejhezčích míst, které v naší republice znám.

Kdo jste tuhle školku z jakýchkoli důvodů nezažili, vězte, že pro vás (tedy pro mládežníky a konfirmandy) chystá SOM další školku. Už na podzim. A to 20. - 22. října. Pokud toužíte zažít něco podobného, co my o víkendu (a bylo toho hodně!), přijedte.

Eva Freitingerová

Trojí porce, trojí trefa

Kdy napadla husovického faráře Štěpána Hájka myšlenka na tento projekt, to mi není známo. Každopádně uzrála v jeho hlavě mezi mnoha jinými myšlenkami a projekty, kterými je jeho život dost bohatý. Už deset let běží například projekt Bohoslužba v klubu Desert. Možná když přemýšlel, zda ukončit či neukončit tento projekt, který už jede dlouho, ale je pořád tak beznadějně úspěšný, dospěl k nutnosti něco nového aspoň začít.

Nápad sestavit trojici z kázání, divadla a hudby je opět odvážný a nekonformní. Bude to lidi zajímat? Osloví někoho jiného než okruh věřících? Co to přinese? Jen zážitek a pár korun na dobročinnost? Nebo něco víc? Trochu se zkouším vžít do pochybností autora a samozřejmě se mi to nedaří. Jen on může vědět o mukách tvůrce, který jde do neznáma. I když už podobných cest předtím prozkoumal více.

A ještě k tomu je potřeba sehnat peníze! Pronájem sálu, palivo, jiné výdaje, zkrátka hraje se o vybrání 160 000 Kč na Hithitu. Je na to 45 dní. A vybralo se! 131 lidí přihodilo, 131 lidí věřilo Štěpánovi, že dělá skvělou věc.

Aby ne! To obsazení! Nejen Štěpán a jeho kázání, ale taky vynikající Láry Hauser a Iva Hloučková a na závěr všeho kapela Zelené koule. Divadlo byla dost pecka, Oskar a růžová paní od Erica-Emmanuela Schmitta v režii Hanky Mikoláškové. Nádherný, láskyplný a nadějeplný příběh o umírajícím chlapci a jeho ošetřovateli, vše v mistrovském podání a s krásným vyzněním.

A Zelené koule! Škoda že někde vtipnost jejich textů neprošla zcela přes nedokonalou akustiku, ale i tak vnesli s humorem své jinak vážné téma ekologie do tohoto projektu.

Je to celé příběh o myšlence, obětavosti všech aktérů dát svůj čas a síly (nemalé) do něčeho takového. Ještě se nekončí, ale myslím, že má Štěpán a spol. na triku další úspěch. Ale úspěch není to hlavní. Věřím, že se díky takovýmto projektům dějí dobré věci, a to na všech stranách. Mezi těmi, kdo projekt podpořili, mezi těmi, kdo ho navštívili, i mezi jeho tvůrci a realizátory. A o to jde.

Ivan Cimr

O ČEM SE HOVOŘÍ

Nejlepší odpad je ten, který nevznikne

Hospodin Bůh postavil člověka do zahrady v Edenu, aby ji obdělával a střežil. Genesis 2, 15

Vyrostla jsem v domácnosti, kde třídění odpadu je přirozenou součástí každodenního života. Ještě nedávno jsem uspokojila své environmentálně založené srdéčko tím, že jsem vyhodila plastové obaly do žlutého kontejneru nebo krabičky od čaje do modrého a že jsem ke stejnému kroku nenásilně přesvědčila i své spolubydlící.

Pak jsem se přestěhovala do Prahy a objevila obchůdek, který pracuje s myšlenkou Zero Waste - tedy předcházení vzniku odpadu. V duchu hesla „Kupujme jídlo, ne odpad“ odmítá jednorázové obaly tvořící většinu odpadů průměrné české domácnosti. Člověk si přinese vlastní krabičky, skleničky nebo plátěné sáčky a personál mu do nich odváží přesně tolik dané suroviny, kolik potřebuje. Důraz je kladen i na původ a kvalitu potravin a na to, zda i dodavatel je ochoten se přizpůsobit bezobalové filozofii - tedy například přivést úrodu v pytlech, které dostane zpět pro další použití.

Na začátku bylo několik nadšenců. Dnes je Bezobalu neziskovou organizací, která shání peníze na otevření dalšího obchodu, aby mohli rozšířit sortiment i na drogerii nebo kosmetiku a vybudovat školicí středisko.

Organizace iniciovala také vydání knihy Domácnost bez odpadu Bey Johnson v češtině (originál 2013, český překlad 2016). Američanka s francouzskými kořeny v ní popisuje svůj tuctový americký život a jeho proměnu, která vedla k tomu, že od roku 2008 se svým manželem a dvěma syny směřuje k bezodpadové domácnosti. Nabízí alternativy, jaké na základě vlastního experimentování považuje za smysluplné. Řešení jsou často až překvapivě jednoduchá. Za šíření filozofie Zero Waste získala cenu The Green Awards.

Nulový odpad považuje Bea Johnson za ideál, k němuž se můžeme přiblížit, ale není reálné ho dosáhnout, alespoň ne v současné době. Roli v úspěšnosti hrají demografické a geografické faktory. A také naše vlastní vůle a rozhodnutí měnit věci kolem nás. Měli bychom si uvědomit, jaký dopad má naše kupní síla na životní prostředí a zít v potaz ekologickou stopu (výrobní postupy, dopravu ze země původu na náš stůl atd.) věcí, které si pouštíme do domu.

K předcházení vzniku odpadů pomůže podle autorky knihy pravidlo 5Z v tomto pořadí: zamítnout (co nepotřebujeme), zredukovat (co potřebujeme), zrecyklovat, zrecyklovat, zkompostovat. Když se ohlédneme, není těžké pozorovat, že naše babičky bez odpadu žily. Proč my to už neumíme? V posledních sto letech se společnost rychle a výrazně proměnila. V Česku nastala největší změna po roce 1989. Nakupovat chodíme do supermarketů a fastfoodů, plastovým taškám a obalům, které už znovu na nic nepoužijeme, se těžko vyhýbá. A skleněné lahve už lze vrátet snad jedině od piva.

Místo pěstování zeleniny si stavíme na zahradách bazény. Místo sušení bylinek a zavařování vlastního ovoce kupujeme čaje z Číny a jahody ze Španělska. Místo babičkami osvědčené sody a octa používáme na úklid domácnosti zdraví i životnímu prostředí nebezpečnou chemii.

A tak ztrácíme kontakt s přírodou, se společenstvím lidí kolem nás i sami se sebou. Naše vlastní pohodlnost vede k úpadku prostředí, v němž žijeme, po ekologické, sociální, zdravotní i psychické stránce. Dostali jsme se do spirály, ze které se těžko uniká, ale není to nemožné. Stačí otevřít oči a zamyslet se.

Snaha o život bez odpadu má spoustu výhod. Je levnější - člověk pořizuje jen to, co opravdu potřebuje, kupuje kvalitní věci, které jsou třeba dražší, ale opravdu vydrží, neplatí za obaly a za dopravu potravin přes půl světa. Je ohleduplnější k přírodě a jejím zdrojům. Pozitivní je dopad na zdravý životní styl - člověk bezodpadový se vyhýbá stresu supermarketů, netahá si domů na úklid dráždivou chemii, zná původ potravin, které jí. A ač se to ze začátku nezdá, ušetří i čas - pečlivě plánuje nákupy ve velkém, nemusí každou chvíli vynášet koš a čím méně toho vlastní, tím snazší je úklid.

A moje zkušenost? Uspokojení, že třídím odpad a že to stačí, vystřídala skepse, že neuvěřitelně plýtváme zdroji a nedá se z toho vymotat. Postupně ale objevuji cesty, že to lze. A že v tom nejsem sama, když se setkávám s lidmi, kteří se vydávají stejným směrem. Protože nejlepší odpad je ten, který nevznikne.

Ostatní nezměníme, sebe ano. A prostřednictvím svých činů a názorů můžeme inspirovat ostatní.

Jana Vondrová

Vítr - 2. část

Zatímco na zemi podléhaly větry přece jen nějakému řádu, podle toho, odkud přicházely, na moři se chovaly docela jinak, na což doplátili i slavní mořeplavci z Týru a málem i apoštol Pavel při své cestě do Říma.

*Ez 27,25 Zámořské lodě a karavany s tvým směnným zbožím tě velice zaplnily a proslavily až v srdci moře. Tvoji veslaři tě zavezli na širé vody, **ale v srdci moře tě roztrhne východní vítr.***

*Sk 27,13-15 Když začal vát **slabý jižní vítr**, domnívali se, že mohou provést svůj záměr. Zvedli kotvu a pluli těsně podél Kréty. Ale zanedlouho se přihnal z Kréty **bouřlivý vítr od severovýchodu** a opřel se do lodi tak, že ji nemohli ovládat.*

Kromě mořeplavců využívali síly větru také zemědělci při sklizni, když mlátili obilí a vítr jim pomáhal oddělovat zrna od plev. Není divu, že právě tato činnost posloužila jako obraz oddělení spravedlivých a hříšníků a potrestání nepřátel.

Jb 21,18 Svévolníci jsou jak sláma ve větru a jako plevy uchvácené vichrem.

*Ž 1,4 Se svévolníky je tomu jinak: jsou **jak plevy hnané větrem**. Na soudu svévolní neobstojí, ani hříšníci v shromáždění spravedlivých.*

*Iz 17,13-14 Národy hučí jak hukot mnohých vod, leč Hospodin je okřikne a utekou daleko, **hnány jako plevy větrem po horách a jako chmýří ve vichřici**. Z večera ještě plno hrůzy, a než vzejde jitro, je po všem. Takový je úděl těch, kteří nás plení, los těch, kdo nás olupují.*

Iz 40,23 Ten, který nebesa jako závoj roztahuje, ten hodnostáře za nic nemá a jako s nicotou nakládá se soudci země. Sotva byli zasazeni, sotva byli zaseti,

sotva jejich odnož kořeny do země zapustila, **zaduje na ně a oni schnou a víchr je odnáší jako slámu.**

Jr 13,24 Rozptýlím je jako stébla slámy, jež poletují ve větru z pouště.

Oz 13,3 Proto budou (Efraim) jak jitřní obláček, jako rosa, která hned po ránu mizí, **jako plevy, jež víchr odvane z humna, jako kouř z dymníku.**

V prorocké řeči bývá vítr obrazem nicoty a pomíjivosti lidského života. Její protiváhou je stálost a neměnnost Božího slova. Zatímco nás to dříve nebo později odvane, to, co nám Bůh slíbil, platí dál.

Jb 7,7 Bože, pomni, že **můj život uprchne jak vítr** a nic dobrého už nikdy nespatří mé oči.

Ž 39,6 Hle, jen na píd' odměřils mi dnů a jako nic je před tebou můj věk. **Člověk je jen vánek pouhý, i kdyby stál pevně.** Každý žitím putuje jak přelud, **hluku nadělá, ten vánek pouhý, kupí majetek a neví, kdo to shrábne.**

Ž 62,10 Lidé jsou jen vánek, urození jsou jen lživé zdání. Na váze stoupají vzhůru, dohromady jsou lehčí než vánek.

Ž 78,38 Ale on se nad nimi slitovával, zprošťoval je nepravostí, nevydal je zkáze, často odvrátil svůj hněv a nedal zcela procitnout svému rozhořčení, pamatoval, že jsou jenom tělo, **vítr, který zavane a už se nevrací.**

Ž 103,15 Člověk, jehož dny jsou jako tráva, rozkvétá jak polní kvítí; **sotva ho ovane vítr, už tu není, už se neobjeví na svém místě.**

Ž 144,4 **Člověk se podobá vánku, jeho dny jsou jak stín pomíjivé.**

Iz 40,6-8 Hlas toho, jenž praví: "Volej!" I otázal se: "Co mám volat?" "Všechno tvorstvo je tráva a všechna jeho spolehlivost jak polní kvítí. **Tráva usychá, květ vadne, zavane-li na něj vítr Hospodinův.** Věru, lid je pouhá tráva. Tráva usychá, květ vadne, ale slovo Boha našeho je stálé navěky."

Pouhý vítr ovšem nejsou jen lidé, ale také jejich modly. Podobně pomíjivé jako vítr jsou i sliby proroků, kteří nás ujišťují, že nám nic nehrozí a Bůh své hrozby nikdy nenaplní.

Iz 41,29 Hle, všichni jsou ničemnost pouhá, k ničemu nejsou jejich činy; **jejich lité modly jsou jen vítr a nicota.**

Iz 57,13 Až budeš křičet, **ať si tě tvá sbírka bohů vysvobodí! Všechny je odnese vítr, odvane je vánek.** Ale ten, kdo se utíká ke mně, dostane do dědictví zemi, do vlastnictví moji svatou horu.

Jr 5,12 Zapřeli Hospodina, říkají: „On to neudělá, nepotká nás nic zlého, nepocítíme meč ani hlad. **Proroci přejdou jako vítr, nemají co mluvit; tak ať se jim stane.**“

Vítr slouží také jako obraz toho, oč člověk marně usiluje, za čím se honí a nikdy to nechytí.

Iz 26,18 Svíjeli jsme se jako těhotní, a **porodili jsme jen vítr.** Zemi jsme vítězství nezískali.

Kaz 5,15 A také to je zlý neduh: Každý odejde, jak přišel; jaký užitek má z toho, že se pachtil a **honil vítr?**

Oz 12,1-2 Efrajim se **živí větrem**, za **východním větrem se honí po celé dny**, množí lež a zhoubu. S Asýrií uzavírají smlouvu, do Egypta donášejí olej.

Jindy je vítr obrazem lidského jednání, které podobně jako „pouhý“ vítr způsobí nakonec velikou škodu.

Př 11,29 Kdo rozvrací svůj dům, **zdědí vítr**.

Oz 8,7 **Zaseli vítr, sklídí bouři**. Nevyroste jim ani stéblo, co vzklíčí, nevydá žádnou mouku; kdyby snad i něco vydalo, pohltí to cizáci.

Zbytečná, ale protivná jako východní vítr, který se rychle přehnal, bývá i lidská řeč, z které vyzařuje pýcha a sebevědomí. Stejně zbytečné je však podle apoštola i mluvení nebeskými jazyky, kterým nikdo nerozumí. Jako mraky bez deště jsou ti, kdo vsadili na to, že Boží milost je projevem jeho slabosti (laciná milost).

Jb 15,2 Může moudrý člověk hlásat tak naduté vědomosti, **naplnit si břicho větrem od východu**? Obhajovat se slovem, jež k ničemu není, řečmi, které neprospějí?

Jb 16,2 Slyšel jsem už mnoho podobného, těšíte mě všichni jen trápením. **Kdypak skončí to mluvení do větru?**

1K 14,9 Tak i vy: Jestliže ve vytržení nepromluvíte jasné slovo, jak se má poznat, co bylo řečeno? **Budete mluvit jen do vzduchu!**

Ju 4,12 Ti, kdo zaměňují milost našeho Boha za nezřízenost ... jsou jako **mraky bez deště, hnané větrem**.

Vítr, který svou neviditelnou silou odnáší střechy, boří domy a ničí úrodu, byl chápán jako znamení a viditelný projev Božího soudu a hněvu. Ale protože žádný člověk neumí vítr vyvolat ani způsobit, bylo zřejmé, že spravedlnost je třeba přenechat Bohu.

Ž 11,6 Hospodin zkoumá **spravedlivého i svévolníka; ale toho, kdo miluje násilí, z duše nenávidí. Sešle na svévolníky déšť žhavého uhlí a hořící síry, jejich údělem se stane žhoucí víchr**.

Ž 58,10 Dříve než svévolníci co pochopí, už trnám pod hrnci vám budou, **smete je víchr**, ať svěží či zprahlé. Radovat se bude spravedlivý, až uzří tu pomstu, omyje si nohy v krvi svévolníka. A lidé si řeknou: "Spravedlivý ovoce se dočkal. Ano, Bůh to je, kdo na zemi soud koná."

Iz 29,6 Od Hospodina zástupů bude město (Jeruzalém) postiženo hromobitím a zemětřesením **a mocným burácením, víchrem a smrštěm a plamenem šírajícího ohně**.

Iz 41,16 **Rozevěješ je a odnese je vítr, bouřlivý víchr je rozptýlí**, ty však budeš jásat k chvále Hospodina, budeš se chlubit Svatým Izraele.

Jr 23,19 Hle, **víchr Hospodinův!** Vzplálo rozhořčení. **Víchr víří, stáčí se na hlavu svévolníků**. Hospodinův hněv se neodvrátí, dokud nevykoná a nesplní záměry jeho srdce. V posledních dnech to určitě pochopíte.

I když může být vítr nástrojem Božím, nelze ho s ním ztotožnit. Ne každá víchřice a vítr jsou od Hospodina.

1 Kr 19,11 Hospodin řekl: "Vyjdi a postav se na hoře před Hospodinem." A hle, Hospodin se tudy ubírá. Před Hospodinem **veliký a silný vítr** rozervávající hory a tříštící skály, ale Hospodin v tom větru nebyl.

Biblický Bůh se zjevuje slovem, nikoli větrem. Jeho slovo je pevné a spolehlivé, kdežto vítr nestálý a náladový. Ale i kdyby s námi vichřice pořádně zacloumala, Hospodin svou církev znovu postaví na nohy. Kdo žije z Božího slova, ten ustojí i sebevětší poryv větru.

Př 10,25 **Když se přičene vichřice**, je po svévolníkovi, kdežto spravedlivý má základ věčný.

Mt 7,24-25 A tak každý, kdo slyší tato má slova a plní je, bude podoben rozváznému muži, který postavil svůj dům na skále. Tu spadl příval, přihnaly se vody, **zvedla se vichřice**, a vrhly se na ten dům; ale nespadol, neboť měl základy na skále.

Iz 54,11-13 Ty utištěná, **vichrem zmítaná** a útěchy zbavená (dcerko Izraelská), hle, já ti do omítky vsadím drahokamy, za základ ti dám safíry. Cimbuři ti udělám rubínová, brány berylové a celé tvé obezdění z drahokamů. Všichni tvoji synové budou Hospodinovými učedníky.

Jiří Gruber (dokončení)

PŘEČETLI JSME

Prasklé hliněné nádoby

V Číně měl jeden nosič vody dvě velké hliněné nádoby. Visely na obou koncích tyče, kterou nosil na krku. V jedné byla prasklina, naproti tomu ta druhá byla dokonalá a vždy donesla plnou míru vody. Na konci dlouhé cesty, která vedla od potoku až k domu, měla prasklá nádoba vodu už jen do polovičky. Dva celé roky to takto šlo, nosič vody nosil do domu každý den jen jednu a půl nádoby vody.

Samozřejmě dokonalá nádoba byla pyšná na svůj výkon, vždyť to dělala dokonale. Ale chudák prasklá nádoba se styděla za svoji nedokonalost a cítila se uboze, protože je schopná jen polovičního výkonu. Po dvou letech soužení oslovila nosiče u potoka: Stydím se, protože voda teče po celou cestu domů. Nosič jí takto odpověděl: Všimla sis, že kytky rostou jen na tvé straně chodníku a ne na straně druhé? To proto, že jsem vždy věděl o tvém nedostatku a na tuto stranu cesty jsem rozséval semena květin. To ty jsi je každý den zalévala, když jsme se vraceli domů. Dva roky

sbíráám tyto krásné květiny, abych si ozdobil svůj stůl. Kdybys nebyla taková, jaká jsi, tak by tato krása nemohla rozzářit můj domov. Všichni máme své chyby. Všichni jsme prasklé hliněné nádoby. Ale tyto praskliny a chyby, které jsou v každém z nás, dělají náš život velmi zajímavým a vzácným. Jen každého musíme přijmout takového, jaký je, a uvidět v něm to dobré.

To nejlepší přejí všem svým prasklým hliněným nádobám - svým přátelům. Něco z vašeho vzácného obsahu skanulo i do mého života. Děkuji za vás Pánu.

Apoštol Pavel píše, že máme vzácný poklad Ducha svatého v hliněné nádobě. Prasklinami bolesti, nelehké poddanosti a poslušnosti Pánu kane ten vzácný obsah z našich životů jako vůně Kristova života k požehnání našemu okolí.

Z internetu vybrala Jitka Najbrtová

NAŠI PRESBYTERI

Brno - Židenice, Eva Dušková

Jak dlouho už jste ve staršovstvu a jakou oblast sborové práce máte na starost?

Ve staršovstvu jsem 2 a půl roku jako náhradník. Pomáhala jsem hlavně s organizací sborových večerů a Noci kostelů, ale teď jsem na mateřské a v tomto okamžiku práci ve staršovstvu moc nestíhám.

Můžete se krátce představit (vaše zaměstnání, rodina)?

Do Brna jsem přišla studovat vysokou školu a už jsem tady zůstala. Pracovala jsem jako lékárnice a teď jsem na mateřské, protože se nám na konci září narodil chlapeček Daniel.

Jaké máte koníčky a kde nejraději trávíte volný čas, víkendy, dovolenou?

Mám ráda hudbu a přírodu. Ráda zpívám a hraju na klarinet a flétnu. Mám ráda divadlo a cestování. Volného času moc nemám, ale aspoň si můžu při děláním domácích prací a péči o malého zpívat.

Odkud pocházíte a jaká byla vaše cesta k víře, kdo nebo co vás nejvíce ovlivnilo?

Pocházím ze Vsetína. Byla jsem pokřtěna jako dítě a protože je moje rodina věřící, tak jsem ve sboru vyrůstala. Hodně mě ovlivnilo, že jsem mohla chodit do mládeže, kde jsem měla dobré přátele a kde jsem zažila plno zajímavých biblických programů a debat. Na vysoké jsem se seznámila s komunitou bratří v Taizé a každoroční návštěva Taizé pro mě byla velkou posilou na cestě víry.

Která biblická postava, kniha nebo téma jsou vám blízké a proč?

Mám ráda setkání u studny ze 4. kapitoly Janova evangelia. Líbí se mi biblické příběhy, kde vystupují ženy, když Ježíš jedná jinak, než jak očekávají lidé, a hlavně, kde je ukázáno, že Boží láska je pro všechny lidi, i hříšné a na

okraji společnosti. Krásný výklad tohoto oddílu je v knižěčce Setkání u studny od bratra Johna z Taizé.

Jaká kniha, film, divadelní představení či výstava vás v poslední době zaujala?

V divadle mě v poslední dobou hodně oslovuje balet. Konkrétně představení Game over nebo Made in USA, kde jde vidět krásné propojení hudby a tance a zároveň mají i hlubší myšlenku. Z nových filmů se mi líbil Tohle je náš svět.

O čem v souvislosti se sborem a církví nejvíc přemýšlíte? Co byste doporučoval/a?

Částečně se podílím na organizaci modliteb se zpěvy písní z Taizé a byli bychom moc rádi, kdyby se pozvání na tuto aktivitu dostalo k co nejvíce lidem. A na popud naší farářky přemýšlíme o tom, že by se na faře scházely maminky na mateřské.

CO ZAUJALO ČTENÁŘE

Červený kostel a růžový tank

Ještě před několika dny by mě ani ve snu nenapadlo, že by mohla být nějaká souvislost mezi kostelem a tankem. Natož mezi Červeným kostelem a růžovým tankem. A přece nikdo, kdo v těchto dnech přechází kolem Červeného kostela, nemůže nepostřehnout ono růžové monstrum, postavené před vchod do Červeného kostela, a mnoho zvědavců, obcházejících a pozorujících ze všech možných úhlů zbraň z druhé světové války. Zdá se, že tak Brno získalo novou atrakci, srovnatelnou třeba s nedávno instalovanou jezdeckou sochou Jošta Lucemburského na koni, ale s žiráfíma nohama.

Poprvé jsem spatřil tuto železnou obludu tuto neděli cestou na bohoslužbu. Chodívám po chodníku pěkně do kopce kolem Petrova a pak dlouhou Husovou ulicí. A už od Denisových sadů na mě ta obluda zamrkala svou pronikavou růžovou barvou. Nedalo mně mnoho práce ji identifikovat. Svou nabubřelou vystrčenou hlavní, kterou nejde zaměnit za cokoli jiného. A v tu chvíli se mě zmocnilo rozrušení a posléze i naštvaní - co to tady má co dělat před kostelem, je to manifestace války, provokace, výsměch a plivanec do obličeje nejen věřícím, ale i všem ostatním slušným lidem, je to snad čtvrt století po skončení totality namířeno proti církvi, proti samému Bohu? Tak tyto emoce mě ovládaly celou cestu až k této obludě. A musím říci, že vesměs negativní.

Když jsem stanul těsně před ní, přečetl jsem si, že jde o exponát Vojenského historického muzea, že je to vlastně umělecké dílo výtvarníka Davida Černého a že to je exponát související s právě probíhající výstavou Kmeny 90 v Moravské galerii. Aha, tak ten tank přetřel na růžovo v roce 1991 pan David Černý, onen kontroverzní umělec, který způsobil před několika lety skandál v Bruselu, v sídle Evropské unie, dříve, než nazval Entropa a zesměšnil Bulharsko řadou navzájem propojených tureckých záchodů, a Slovensko, které zobrazil jako uherský salám. To je ten umělec, který na dvoře Hergetovy cihelny na pražské Malé Straně umístil svůj výtvar nazvaný Čurající fontána, kterou představují dvě nahé bronzové mužské postavy čurající na hladinu jezírka ve tvaru České

republiky. To je ten umělec, který vytvořil a umístil do pasáže pražské Lucerny sochu svatého Václava na koni, ale na obráceném, tedy sedí vlastně na břiše. To je ten umělec, který na televizní věž na Žižkově umístil lezoucí děti tzv. Miminka Babies (ty jediné se mi líbí!). A další a další díla z dílny tohoto výtvarníka si můžete prohlédnout na internetu. Tento umělec svými díly provokuje a znepokojuje veřejnost a tím se stal jedním z nejznámějších českých výtvarných umělců současnosti. A vše to začalo růžovým tankem, který máme možnost teď "obdivovat" v Brně před Červeným kostelem.

Nechci se v tomto článku zabývat tím, jak něco takového je v demokracii vlastně možné, ani tím, že Moravská galerie svůj záměr vystavit tento exponát před hlavním evangelickým kostelem v Brně pouze oznámila a neptala se, zda s tím Českobratrská církev evangelická souhlasí. To ponechám povolanějším osobám.

Chtěl bych se v této glose podělit s Vámi, čtenáři Setkávání, o své dojmy nyní, několik dní po prvním zhlédnutí tanku. Ten tank tam je a hned tak asi nezmizí. A je růžový. Čili v této barvě ve válce nepoužitelný. (Jistě, už asi nikdy nevyjede, i kdyby byl v khaki barvě.) Jako bytostný pacifista si přeji a také se modlím, aby tento růžový tank jako symbol absurdnosti válek byl výsměchem všem zbrojařům a válečným štváčům a jeho umístění před náš Červený kostel bylo chápáno právě takto.

Na závěr ještě barevná dohra. Červený kostel a růžový tank. Obě barvy symbolizují teplo. Podle umělkyně Kateřiny Machytkové (jejíž výstava právě v našich sborových místnostech končí) je červená barva živel ohně, nadšení, vášeň, láska, a růžová opět láska, něha, empatie, agapé. A tak docházím k závěru, že to spojení Červeného kostela a růžového tanku není až tak protikřesťanské, když v obou případech barvy objektů symbolizují lásku. A jak víme podle Písma: "A tak zůstává víra, naděje, láska - ale největší z té trojice je láska." (1 K 13, 13)

Felix Davídek
Foto k článku Jiří Gruber

Redakční poznámka k Růžovému tanku před Červeným kostelem

K umístění došlo v rámci výstavy KMENY 90 a ředitel Moravské galerie seznámil dopisem sbor ČCE v Brně I s tímto záměrem. Staršovstvo sboru v odpovědi sdělilo řadu výhrad vůči tomuto umístění. Pozemek, na němž je artefakt instalován, však není majetkem sboru ČCE v Brně I; sbor nemá možnost instalaci právoplatně schválit či zamítnout. Tank má být vystaven do září 2017.

Poslední Rožmberkové, Vilém a Petr Vok

druhá půle 16. - zač. 17. stol.

1.část

Rožmberkové patřili odedávna k nejnámennějším českým šlechtickým rodům. Rozsáhlé panství v jižních Čechách jim zajišťovalo plnou hospodářskou soběstačnost a na svou ochranu založili i vlastní brannou moc. V takovém postavení mohli její členové prosazovat vlastní politické názory, buď v souladu s panovníkem, pak mohli zastávat významné státní funkce, včetně těch nejvyšších, nebo i proti němu, kdy se stávali královým nebezpečným konkurentem. Jejich hlavní sídlo bylo od počátku v Českém Krumlově.

Šestnácté století poměrného klidu a hospodářského růstu v Evropě pomalu končilo a střídala ho všeobecná nejistota. Turecké nebezpečí, trvajícím již delší dobu na Balkáně, se přiblížilo k hranici Moravy. Navíc, dosavadní příměří a tolerance v Evropě mezi katolíky, luterány a kalvinisty ustupovala novému, tvrdšímu kursu. Obě strany vedla snaha o nové měření sil a jiné uspořádání poměrů v Evropě. Soupeřily mocnosti ovládané papežskou kurií, a proti nim Nizozemí se svými spojenci. Změněný kurs se brzy projevil i v českém království. Do zemské vlády nastoupila skupina rozhodných katolíků, která dosavadní kompromisní kurs odmítla a nahradila kursem zúčtování s nekatolíky. Dosud se však zdálo, že v zemi převládá klid.

Vilém (1535-1592), starší z obou bratrů, byl očekáván ve šlechtické společnosti s velkými nadějemi. Když však mu v jeho čtyřech letech zemřel otec, všechna očekávání byla zpochybněna. Smrt otce měla skutečně pro rodinu těžké následky a dlouhé spory o majetek nakonec skončily úplným rozpadem rodiny. Šestiletého Viléma, nejstaršího z dětí, spory poznamenaly nejvíce. Naštěstí pro něj jeho strýc, pasovský biskup, byl od Vilémova narození přesvědčen, že se jednou stane „ozdobou své vlasti“ a dopomohl mu ke skvělé výchově i vzdělání. Poslal Viléma nejprve do školy v Mladé Boleslavi, odtud byl ale po pár měsících ze školy vzat (škola byla pod vlivem Jednoty bratrské) a odeslán do pasovské internátní školy (pod biskupskou správou). Tady se Vilém učil základům filosofie, teologie, historie a ovšem latiny, nezbytné jako všeobecně srozumitelný dorozumívací jazyk vzdělanců. Mezi spolužáky předních šlechtických rodů si rychle osvojiil vystupování tehdejší aristokracie.

I přátelé na královském dvoře mu „urovnávali cestu“, aby jako dospělý mohl brzy projevit své schopnosti.

Přesvědčili panovníka, aby mu předčasně udělil plnoletost. Tím Vilém splnil podmínku pro předání celého obrovského rožmberského dědictví do svých rukou. V šestnácti letech se stal rožmberským „vladařem“, pánem stovek vesnic a desítek měst a hradů, tedy majitel vlastnictví, kterému se v Čechách žádný šlechtický majetek nemohl rovnat. Odhaduje se, že jeho panství zahrnovalo snad dvanáct tisíc poddaných, což mohla být asi devítina obyvatel tehdejších Čech. Takové bohatství zvyšovalo Vilémův význam ve společnosti.

Vilém byl člověk zvědavý, cílevědomý, prakticky uvažující a jednající s diplomatickým taktem. Jako katolík a významný člen české šlechty se připojil k většině, která v té době prosazovala umírněný postoj mezi katolíky a kališníky a trvala na dodržování dohody o dvou církvích a dvou vyznáních v českém království. Významný vliv na něj měla i sedmiměsíční výprava české šlechty do Itálie, při které poznal kulturu vrcholné renesance a seznámil se s novými názory na kulturu i politiku. Shledal, že česká politika není jen záležitostí místní nebo jen monarchie, ale věcí celé Evropy.

S tímto poznáním se stal jedním z vůdců umírněných katolíků. Jejich stanovisko se neshodovalo se zájmy krále, ani sousedů. Jakmile ale panovník poznal, že konflikt mezi katolíky a kališníky, dvěma silnými protivníky

v Čechách, by ohrozil stabilitu celé monarchie, změnil stanovisko a uklidňoval oba soupeře. Výsledný kompromis posílil Rožmberky, především tehdejšího „vladaře“ Viléma, který se stal členem zemské vlády. Jeho úspěšný vstup do politiky dál pokračoval. Stal se později dvakrát kandidátem na polský královský trůn. Nebyl bez šancí, ale po důkladné rozvaze se rozhodl neodcházet z Čech a spokojil se doma s úřadem nejvyššího purkrabí (předsedou) české vlády. Ve čtyřiceti letech velmi vážně onemocněl, ale přežil, a po deseti letech podnikl obětavě ještě náročnou diplomatickou cestu do Slezska ve snaze odvrátit české země od hrozícího válečného konfliktu mezi Habsburky a Polskem. Dosáhl usmíření, ale vrátil se s podlomeným zdravím.

Vilém jako politik byl velmi schopný a všeobecně uznávaný. Za své zásluhy byl španělským králem přijat do elitního padesátičlenného Řádu Zlatého rouna. Zasloužil se také v Čechách o hospodářský rozvoj. Zakládal pivovary a podporoval rybníkářství. Za jeho doby byla dokončena jihočeská rybníční soustava. Vynikal i svými kulturními zájmy. Podporoval hudbu, literaturu i školství. Svým evropským rozhledem a činorodým vlastenectvím je všeobecně uznáván jako mimořádná osobnost českých dějin.

Naproti tomu v osobním životě Vilém zdaleka tak úspěšný nebyl. Ačkoliv byl čtyřikrát ženatý, nedočkal se žádného potomka a pokračovatele rodu. Tak se musel smířit se skutečností, že jediným, kdo může zajistit další pokračování rodu, je jeho mladší bratr.

Petr Vok (1539-1611) se narodil jako poslední, sedmé dítě svých rodičů. Nedlouho po Petrově křtu nemocný otec zemřel. Jediným žijícím dospělým z rodu Rožmberků, který mohl převzít vládu nad rožmberským panstvím, byl starší strýc, samotář. Ten vzal svůj úkol odpovědně s vědomím, že musí všechno rodové vlastnictví zachovat pro následníky. Zároveň se stal i poručníkem dětí. Brzy ale došlo mezi ním a ovdovělou matkou k prudkým sporům o majetek. Matka, cizinka, pocházela z rodu mocných štýrských hrabat Rogendorfů, a když došlo ke sporům, požádala o podporu svého bratra. Tím se ale spor prohloubil a rozšířil i mimo Čechy. Tehdy král jmenoval komisi, která měla spor definitivně vyřešit.

Podle rozhodnutí komise byla matka velmi slušně odškodněna, na druhé straně jí ale bylo přikázáno do půl roku opustit panství Rožmberků. To byla pro ni jako manželku někdejšího rožmberského „vladaře“ velmi těžká rána. Nemohla jinak, než se vrátit domů do Štýrska, ale bez dětí. Děti po smrti otce ztrácely nyní i žijící matku. Strýc, poručník,

chápal, že nedokáže dětem nahradit rodiče, proto Petra a jeho čtyři sestry zajistil finančně a po vzájemné dohodě poslal k příbuzným do Jindřichova Hradce. Tam na hradě žila vdova po nejvyšším kancléři Českého království Anna Hradecká z Rožmitálu se švagrovou Annou Rožmberskou z Hradce, vdovou po někdejších rožmberském vladaři, tetou dětí. Ta se obětavě snažila dětem matku nahradit. Pro děti, ač bez matky, to snad bylo v dané situaci dobré řešení, pokud bylo dočasné. Přátelé rodiny se ovšem s vyhoštěním matky nesmířili a vlivný Albert z Gutnštejna jednal o změně rozhodnutí tak naléhavě a vytrvale, až vymohl její návrat zpět do Českého Krumlova. Pak se k ní vrátily i děti. Tak se po čtyřletém odloučení Petr dostal ve svých šesti letech do společnosti převážně ženské, mezi šlechtičny starší i mladší, ženy a dívky, ale i jejich komorné a služebné. To nezůstalo u malého Petra bez vlivu do let dalších.

Ladislav Hájek

Pokračování v příštím čísle

BUDE

Noc kostelů - 9. června 2017 v brněnských sborech

Brno - Husovice, modlitebna Netušilova 26

19:00	19:30	Zvěstování evangelia - úvodní slovo faráře Štěpána Hájka
19:00	21:30	Marika Haklová-Bumbálková - výstava obrazů výstava na farním dvorku
19:50	20:10	Zpívání ze zpěvníku Svítá písničky s kytarou nebo jinými nástroji
21:00	22:00	divadlo Líšeň - Mazel a Sakumprásk divadelní představení divadla Líšeň
22:55	23:00	Modlitba a požehnání, závěrečné slovo

Komenského kostel, Komenského nám. 4

18:00	23:30	Výstava Dějiny reformace v českých zemích
18:00	23:30	Proroci - obrazové korouhve Karla Rechlíka
18:00	23:30	Výstava Bible kralická a liturgické kalichy
18:00	23:30	Výstava Papírové modely známých kostelů
18:00	23:30	Prohlídka kostela a křestní kaple
18:00	23:30	Prodej knih a Moravské adventní hvězdy
18:00	18:30	Komorní hudba a zpěv Brněnský ekumenický sbor a soubor Insonance
18:30	19:00	Kdo byl Martin Luther audiovizuální pásmo Václava Matoulka a Jaroslava Vítka
19:00	19:30	Komorní hudba a zpěv Brněnský ekumenický sbor a soubor Insonance

- 19:30 20:00 Kdo byl Martin Luther
audiovizuální pásmo Václava Matoulka a Jaroslava Vítka
- 20:00 20:30 Sbor Gloria Brunensis - duchovní zpěvy
- 20:30 21:00 Varhanní koncert, Stanislav Heller
- 21:00 21:30 Sbor Gloria Brunensis - duchovní zpěvy
- 21:30 22:00 Červený kostel v proměnách času
audiovizuální pásmo Václava Matoulka
- 22:00 22:30 Choral Edition, Gospelový soubor z Utahu, USA
- 22:30 23:00 Kdo byl Martin Luther
audiovizuální pásmo Václava Matoulka a Jaroslava Vítka
- 23:00 23:30 Varhanní koncert, Ondřej Maňák
- 23:30 24:00 Závěrečná bohoslužba, Jaroslav Vítek
Varhany, Ondřej Maňák

Betlémský kostel, Pellicova 6

- 18:00 23:30 Výstava o činnosti Junáka a 70. skautského oddílu
- 18:00 18:30 Varhanní koncert
- 18:30 19:00 Z historie Betlémského kostela - prezentace Václava Matoulka
- 19:00 19:30 Vystoupení skautů
- 19:30 20:00 Z historie Betlémského kostela - prezentace Václava Matoulka
- 20:00 20:30 Kouzlo africké harfy - Jiří Bouda
- 20:30 21:00 Vystoupení skautů
- 21:00 21:30 Varhanní koncert
- 21:30 22:00 Volná prohlídka kostela
- 22:00 22:30 Varhanní koncert
- 22:30 23:00 Volná prohlídka kostela
- 23:00 23:30 Varhanní koncert

Blahoslavův dům, Lidická 79

- 16:30 16:45 Otevření výstavy Svoji
Představení výstavy v zahradě Blahoslavova domu
- 16:45 17:00 Otevření výstavy Hlavy
Představení malířky Marie Vrbové a uvedení do výstavy
v hlavním sále Blahoslavova domu
- 17:00 17:50 O Palečkovi, pohádka pro nejmenší v podání divadla
Paravánek
- 17:45 21:00 Dobročinné palačinky
Tradiční zpestření programu v Blahoslavově domě, výtěžek
věnujeme na podporu činnosti Diakonie ČCE v Brně
- 18:00 18:15 Zahájení programu a ztišení na začátku večera
Zahájení letošní Noci kostelů, čtení z Písma, biblická úvaha

- 18:15 19:00 Svatý komediant František
scénické čtení hry Daria Fo v podání herce Láryho Hausera
- 18:30 00:00 Chillout zóna
Možnost pro klidné setkání, rozhovor s faráři nebo členy sboru, modlitbu.
- 19:00 19:45 Varhany a flétna
Souznění nástrojů a žánrů představí brněnská varhanice Hana Bartošová a flétnistka Hana Hána.
- 20:00 20:40 Kupodivu
Koncert brněnské originální formace s jazz-folko-indie tváří, kterou si zapamatujete. Složení: Marta Břeňová (zpěv), Petr Šašinka (klávesy, perkuse, zpěv), Jaroslav Pilný (saxofony, zpěv) a Šimon Athaj Řeřucha (baskytara).
- 20:45 21:30 S Lutherem u piva
V roce 500. výročí zveřejnění tezí reformátora Martina Luthera se s ním můžete setkat a o jeho myšlenkách si povídat u piva! Programem provede Jaroslav Vítek.
- 22:00 22:30 Kouzlo africké harfy
Západoafrickou harfu koru rozezná Jiří Bouda.
- 22:45 23:30 S flétnou letem světem
Etnická hudba na etnické dechové nástroje v podání Martina Horáka.
- 23:45 00:00 Ztišení na závěr večera - čtení z Písma a modlitba na závěr dne.

Nešpory v Červeném kostele

Hudební nešpory v Červeném kostele se připravují na neděli 4. června v 19:30. V rámci varhanního festivalu vystoupí Martin Jakubíček. Biblické zamyšlení Štěpán Hájek. Výtěžek z dobrovolného vstupného bude věnován Diakonii ČCE Myslibořice.

Akce se koná za podpory Jihomoravského kraje a statutárního města Brna.

Kavárnička Brno I

- 7.6. Pan Magomet Ashe: Jak se žije v Čechensku a Ingušsku + diskuse s promítáním
- 14.6. Bratr Jan Franců: promítání fotografií z cest
- 21.6. Sestra Věra Kovářová: Brno v proměnách času
- 28.6. Pel mel

Tenerife 2. část

Dokončení z minulého čísla

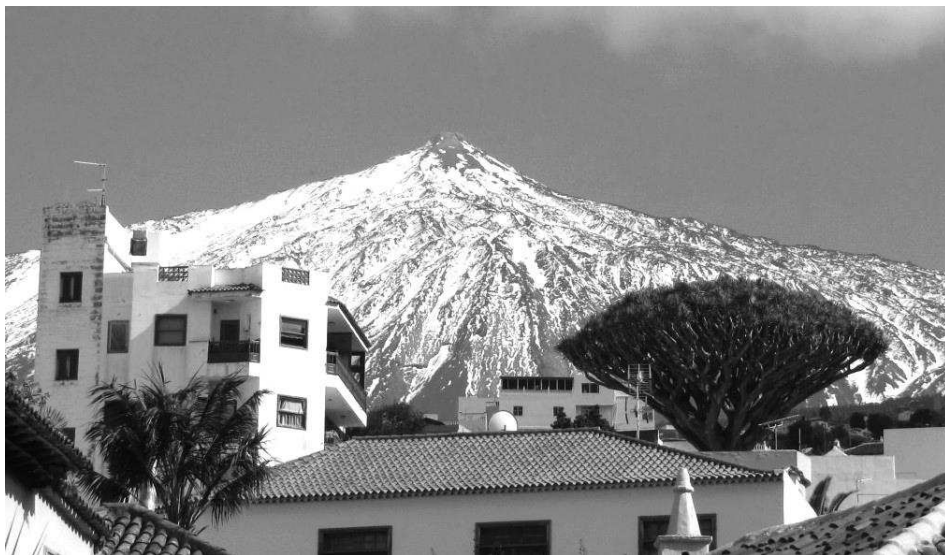
Ostrovem Tenerife, největším z Kanárských ostrovů, se táhne od západu na severovýchod horský hřeben. Tato horská bariéra brání severojižním pasátům a způsobuje tak rozdílný charakter mírnějších jižních svahů od strmějších severních. Severní pasáty přinášejí dešťové mraky, které se srážejí na horských překážkách. Jižní svahy jsou proto sušší a teplejší. Potkáváme zde plantáže banánů a jiných tropických plodin zakryté hustými bílými sítěmi, které udržují teplé vlhké mikroklima a zabraňují vysušování půdy větrem.

Během našeho desetidenního pobytu jsme navštívili různá místa ostrova. Po kaldeře a sopce Teide v centru ostrova jsme se podívali do pohoří Teno, které tvoří klimatickou bariéru na severozápadním cípu ostrova. Autobus nás vyvezl do výšky nad 1000 m do městečka Santiago del Teide s pěkným kostelem. Stoupáme na hřeben, chvílemi mží, je zde bujná vegetace, různé kytky, množství různých stromů, rostlin a květin. Krásně kvete rostlina podobná netřesku, zaujal mne divoce rostoucí fenykl svou specifickou chutí. Z blízkého ostrého vrcholku sledujeme divoce rozeklané svahy spadající přímo do moře. Do vesničky Masca pod námi vede z obou stran silnice s mnoha serpentinami. Na chvíli se v mracích vysoko nad námi objevil vrchol Pico del Teide. Na hřebenu jsou nataženy sítě, na kterých se sráží voda z mraků a odvádí se potrubím. Pokračujeme stezkou podél hřebene. Na návětrné straně jdeme vysokým vavřínovo-vřesovcovým lesem, z větví vlají záclony lišejníků, rostlina podobná pampelišce dorůstá výšky dvou metrů.

Na zívětrné straně rostou spíše kaktusy, hlavně opuncie a zvláštní, tak zvané dračí stromy. Serpentýnou scházíme do vesnice Masca, kde začíná známá stejnojmenná soutěska, která na délce 8 km klesne z 600 m až k mořské hladině. Scházíme mezi stvoly agáve a palmami, údolí se zužuje a prohlubuje, chodník se zařezává do svahu, místy vede suchým korytem. Z často svislých stěn padá mlha. Soutěska končí na břehu moře, dál cesta nevede. Náš průvodce přivolal „taxi“, motorový nafukovací člun, který nás podél mnohasmetrových svislých skal spadajících do moře přeplavil do přístavu Los Gigantos.

Z přístavního města Puerto de la Cruz na severním pobřeží, kde jsme se ubytovali pro druhou polovinu našeho pobytu, jsme zajeli na západ do městečka Icod de los Vinos mezi vinicemi na svazích spadajících do moře. Mají zde malou botanickou zahradu s nejstarším a největším zdejším dračím stromem, palmami, kávovníkem, aloe a dalšími stromy. V parku rostou obrovské fíkusy, kvetou strelície a aloe. V prodejně suvenýrů lze zakoupit různé druhy zdejších likérů, vín, marmelád, medů a dalších místních produktů zajímavých chutí. Městečko žije velikonoční atmosférou, z budov vlají barevné prapory. Mraky se roztrhly a nad námi se objevil zasněžený vrchol Pico del Teide - s dračím stromem v popředí tvoří exkluzivní záběr.

Do skalisek a přístavních zdí opevněného města Puerto de la Cruz bijí vlny, které se periodicky tříští na skalách - je to fascinující podívaná, která hned tak neomrzí. Na kraji města je černá oblázková pláž, koupání na vlnách je silný zážitek. Na kraji města je Loro park: návštěvníci sledují představení delfínů, tuleňů, tučňáků a hlavně spoustu papoušků, jejichž křik je slyšet do daleka.

Tuto turistickou atrakci si nenechal ujít jeden z nás, když náš průvodce pro nás připravil vycházku do oblasti borovicových lesů Los Organos nad městem. Kanály zbudované na zachycování srážek se zde neudržují (na rozdíl od levád na nedalekém portugalském ostrově Madeira), jen některé ještě slouží svému účelu. Procházíme úzkou stezkou v polovině strmého srázu, místy nad lesy ční bílý vrchol Pico del Teide.

Město Puerto de la Cruz hostí také královskou Aklimatizační zahradu z 18. století. Při dovozu rostlin z nových kolonií zahradníci zde zkoušeli tyto rostliny aklimatizovat před jejich převozem do Španělska. Pobyt na ostrově rostlinám při cestě do Evropy moc nepomohl, vznikla však zde unikátní sbírka rostlin. Centru zahrady vévodí několik set let starý obrovský mnohametrový fíkus, kolem spousta keřů, palem, stromů a hlavně nejrůznějších květin mnoha barev - to nelze popsat, to se musí vidět.

Ostrov si oblíbil norský cestovatel, mořeplavec a etnograf Thor Heyerdahl. Objevil zdejší terasovité, tak zvané Guančské pyramidy. Zajeli jsme do městečka Güímar nad jihovýchodním pobřežím ostrova do muzea, které založil. V expozici lze shlédnout fotografie nejrůznějších pyramid ze všech koutů světa. Jsou zde i modely jeho papyrových člunů Ra i balzových vorů Kon-Tiki, pomocí kterých dokazoval, že starověcí námořníci byli schopni překonávat oceány. Vysvětlil zdejší tradici dvojího západu slunce, který nastává při rovnodennosti: slunce zajde za skalní výběžek a pak znovu zasvítí pod ním. Proč je zde tolik opuncí? Na těchto kaktusech se choval črvec nopálový, který produkoval dříve velmi cenné karmínové barvivo. Součástí muzea je i impozantní expozice z ostrova Rapa Nui a zahrada jedovatých rostlin - včetně jejich využití v historii.

Při návratu přes hlavní město Santa Cruz de Tenerife jsme se zastavili u Auditoria španělského architekta Santiaga Calatrava. Koncertní a operní sál má tvar bílé mořské vlny. Stojí na břehu moře vedle staré pevnosti. Velké balvany pod hrází jsou vyzdobeny portréty osobností ze světa hudby. Potěšilo nás, že mezi nimi je Antonín Dvořák (dokonce dvakrát), Bedřich Smetana i Leoš Janáček a také Karel Gott.

Poslední den před odletem jedeme do pohoří Anaga v severovýchodním cípu ostrova. Autobus nás vyvezl na vyhlídku Cruz del Carmen ve výšce 1000 m. Odsud sestupujeme původním vřesovcovo-vavřínovým pralesem do severního údolí. Velmi členitý terén ostrých skal je zarostlý zelení. Jdeme silničním tunelem, zbudovaným kvůli přístupu do jedné farmy. Kolem jsou terasovitá políčka, pomerančovničky a další ovoce. Procházíme vesničkou Batán de Abajo ve svahu se školou a kostelíkem na ostrohu. Nechali jsme se zlákat na pečené maso v místní hospůdce. Přecházíme ostré sedlo do sousedního údolí. Zde pro nás průvodce připravil lahůdku: sestupujeme na tak zvanou levádu: asi 30 cm široký kanál vedoucí po vrstevnici, kterým se dříve voda přiváděla z údolí na políčka. Kanál je z betonu nebo vytesaný do svislé skály, místy vede tunelem nebo mostem překonává strž. Po chvíli jsme už vysoko nad údolím; kdyby šel někdo proti nám, těžko bychom se vyhýbali. Po kilometru kanál vytesaný ve svislé stěně se mění v obyčejnou cestu, která nás dovede do městečka Punta del Hidalgo na břehu moře, autobusem se vracíme do Porta.

Ráno se loučíme s Puertem de la Cruz a přejíždíme na letiště Tenerife jih. Ve velké odbavovací hale jsou dlouhé fronty, které postupují pomalu, a čas našeho odletu se blíží. V poslední chvíli na zásah vedoucího nás přednostně odbavují - stala se však nemilá věc, jedno naše místo bylo prodáno dvakrát a letadlo je plně obsazené. Martu do letadla nevzali, musela na Tenerife zůstat ještě jeden den - i když v luxusním hotelu na pláži a na účet aerolinek.

Zájezd se nám velmi líbil, těžko vybírám ze svých tří tisíc fotek. Průvodce měl zájezd velmi dobře vymyšlen, zavedl nás několikrát na večeri do hospody, užili jsme si i místních kulinářských specialit a hlavně jsme poznali řadu zajímavých a nádherných přírodních i kulturních míst Tenerife.

Jan Franců

DÍKY A PROSBY

Hospodine, Bože,

z Písma nám zaznívá ujištění, že ty máš sečtené všechny vlasy na našich hlavách, že nás znáš. Znáš naše potřeby, obavy a skryté touhy, a to dříve, než nám přijdou na mysl a než je vyslovíme.

A přesto nás, Bože, vyzýváš, abychom za tebou, před tvou tvář se svými prosbami přicházeli. Ujišťuješ nás, že naše prosby a přímlyvy neříkáme do prázdna, ale že je slyšíš a že se svými modlitbami tajemným způsobem podílíme na tvém díle v tomto světě.

Přimlouváme se za naši víru. Obnovuj ji, prohlubuj ji. Dej, ať se dokážeme spolehnout na evangelium, ať dokážeme v našich životech, v dnešní době následovat tvého syna Ježíše. To bychom rádi, ale moc se nám to nedaří. Proto společně voláme: Pane, vyslyš nás.

Prosíme tě za naše nejbližší, partnery, děti, rodiče, za naše rodiny. Ať jsou naše vztahy a rodiny místem důvěry, věrnosti, radosti a lásky. To bychom rádi, ale moc se nám to nedaří.

Proto společně voláme: Pane, vyslyš nás.

Prosíme tě za náš sbor, za naši církev. Abychom byli společenstvím radostným, otevřeným a solidárním. Ať umíme sdílet radost z tvé lásky a přízně, ať umíme v našich sborech přijímat ztracené a hledající. Ať nás evangelium ponouká a zmocňuje k dobrému křesťanskému životu. Ať se na této cestě přátelsky setkáváme také s křesťany ostatních církví a vyznání. To bychom rádi, ale moc se nám to nedaří.

Proto společně voláme: Pane, vyslyš nás.

Prosíme tě, Pane za náš svět. Je tak složitý, řadě věcí nerozumíme a děsí nás. Prosíme za místa, kde zuří války a boje. Žehnej Bože politikům, vyjednavacům i vojákům, aby nacházeli řešení vedoucí k míru a spravedlnosti.

Prosíme za chudé a vyloučené. Ty nám v Písmu říkáš, že právě takovým jsi blízko. Prosíme, ať se jim umíme přiblížit i my. Zmocňuj, Bože, politiky a sociální pracovníky i všechny další, kteří o chudé a vyloučené pečují, aby měli dobré nápady a dobrá řešení.

Prosíme, Pane, za lidi dlouhodobě nemocné, unavené a zahořklé. Dávej jim potěšení a povzbuzení. Má-li se toto stát skrze nás, prosíme, ať ty příležitosti nepřehlédneme.

K tobě voláme: Pane, vyslyš nás.

Amen.

*Modlitba zazněla v neděli 7. 5. 2017
při bohoslužbách v Brně-Židenicích.*

LIDÉ VE SBORU

Brno I

1.6.	Judita Hložková	92 let
3.6.	Jarmila Ehlová	92 let
4.6.	Vojtěch Bohuš	10 let
4.6.	Olga Luřchová	83 let
4.6.	Adam Vtípil	30 let
5.6.	Lýdia Smolařová	81 let
8.6.	Věra Bednářová	76 let
10.6.	Alena Valová	73 let
11.6.	Alena Frčková	76 let
14.6.	Vlasta Talová	60 let
16.6.	Martin Franců	30 let
17.6.	Ladislav Lorenc	78 let
17.6.	Ludmila Udatná	90 let
18.6.	Roman Dočkal	30 let
19.6.	Jana Waigelová	74 let
20.6.	Michal Veselý	40 let
22.6.	Milan Berka	72 let
22.6.	Miluše Kleinová	90 let
22.6.	Dominik Pokorný	10 let
23.6.	Ludmila Marková	79 let
24.6.	David Mikolášek	70 let
24.6.	Jaroslava Petru	75 let
25.6.	Věra Rybáková	92 let
27.6.	Ladislav Zukal	86 let
28.6.	Milena Prchalová	60 let
28.6.	David Zdeněk Schneider	10 let
29.6.	Věra Vaněčková	76 let

Brno II

2.6.	Vojtěch Kompiš	91 let
3.6.	Petr Pikna	85 let
3.6.	Jana Šteřlová	73 let
4.6.	Arnošt Bohatý	90 let
10.6.	Růžena Rausová	87 let
10.6.	Jitka Hochmanová	79 let
10.6.	Alena Kacková	60 let
11.6.	Ladislav Hájek	85 let
13.6.	Ctirad Novák	86 let
13.6.	Věra Jandová	83 let
16.6.	Naděžda Kochová	70 let
18.6.	Jan Pikna	20 let
20.6.	Miloslava Píknová	75 let
25.6.	Jarmila Sotolářová	80 let
28.6.	Jiří Pliskva	73 let

Pokřtěn byl:

14.5. Matouš Kadlec, nar. 2016

Rozloučili jsme se:

13.5. Marie Pivcová, nar. 1929

Oddáni byli:

13.5. Marie Stránská a Antonín Gottwald

Brno I

Staršovstvo se ke své květnové schůzi sešlo 15. 5. 2017. Úvod schůze byl s ohledem na nově zvolené presbytery a presbyterky věnován rozhovoru o presbyterské službě v našem sboru. Poté stavební komise informovala staršovstvo o tom, jak probíhá jednání s firmami, které předložily cenové nabídky na rekonstrukci fary na Pellicově ulici, a také o dalším možném postupu při rozhodování. Zhodnotili jsme uplynulé události ve sboru a plánovali jsme program pro nadcházející měsíce.

Jana Hofmanová

Brno II

Staršovstvo na své květnové schůzi projednávalo běžnou agendu - zprávy farářky, pastorační pracovnice, účetní atd. Podrobněji se věnovalo obsáhlému sborovému kalendáři na květen a červen. Projednalo možnosti pronájmu sborových prostor pro dětský klub Dvojka, varhanici Barakievu, sbor CASD ze Střední. Schválilo prodloužení pověření sestry Gabriely Horákové k duchovenské službě v AČR. Projednalo rámcovou podobu připomínky 25. výročí postavení nových varhan, které bude v říjnu.

Saša Jacobea

Brno - Židenice

Staršovstvo se zabývalo programem ve sboru: Bohoslužby na svátek Nanebevstoupení Páně připraví DŽES (třicátníci). V pátek 26. května připravujeme páteční setkání sboru na téma Modlitba ve shromáždění - hostem bude br. farář Jaroslav Vítek. Upřesňoval se také program sborového dne v neděli 25. června a probíraly se návrhy na program podzimního sborového zájezdu. Dále staršovstvo jednalo o postupu oprav elektroinstalace na faře i v kostele, výměny topidel v kostele a oprav v nájemním bytě.

Radka Včelná

TÝDEN VE SBORU

Brno I

Po - Pá 9-12, St 15-17

Pondělí:

18:30 staršovstvo 12.6.

Úterý:

15:00 DD Věstonická

16:30 dětský klub Ovečky

16:30 biblická hodina pro děti

19:00 příprava NŠ

19:00 modlitební setkání

Středa:

13:00 Diakonie, Hrnčířská 14., 28.6.

15:00 kavárnička

18:00 mládež

Čtvrtek:

9:30 klub otevřených dveří 1., 15., 29.6.

Pátek:

18:30 pěvecký sbor

Neděle:

10:00 nedělní škola pro děti

Brno II

Po - Pá 8:30-11:30

Pondělí:

18:30 staršovstvo 12.6.

Úterý:

8:30 Dvojka - dětský klub

17:00 biblická hod. Tišnov 13.6.

19:00 setkání stř. generace

Středa:

13:00 Diakonie, Hrnčířská 7., 21.6.

14:00 biblické čtení DD Kociánka 28.6.

18:00 biblická hodina

19:00 mládež I.

Čtvrtek:

9:30 Křesť. služba 29.6.

9:30 Mateřský klub 8., 22.6.

14:30 Odpol. káva 1., 15.6.

16:00 vyučování dětí, konfirm. příprava

17:30 mládež II.

Pátek:

8:30 Dvojka - dětský klub

Sobota:

9:30 DD Kociánka 10., 24.6.

Neděle:

9:00 nedělní škola

10:00 setk. v Blah. domě

Brno - Husovice

Pondělí:

18:15 konfirmandi

Čtvrtek:

17:15 mládež

19:00 biblická hodina

20:00 staršovstvo 8.6.

Pátek:

15:30 děti

Neděle:

9:00 nedělní škola

18:00 Desert 11.6.

Brno - Židenice

Pondělí:

13:30 bibl.hod.pro děti Blansko

14:30 konfirmandi Blansko obojí 5. a 19.6.

18:30 staršovstvo 5.6.

19:00 bibl.hod.Blansko 12. a 26.6.

20:00 příprava NŠ 19.6.

Úterý:

15:15 biblická hodina pro děti

16:30 konfirmační příprava

18:00 modliteb. setkání 6.6.

19:00 Modlitby a zpěvy z Taizé 13.6.

19:19 DŽES (kromě 13.6.)

Středa:

17:30 mládež

19:00 biblická hodina

Pátek

19:00 střední generace 9.6.

Neděle:

9:10 nedělní škola

10:00 setkání u kávy a čaje

18:30 pěv. sbor ChraPoT

Brno I**Brno II****Brno - Husovice****Brno - Židenice**

4.6.	Neděle svatodušní BK Jana Hofmanová, VP ČK Jana Hofmanová, VP Rch Jana Hofmanová, VP ČK 19:30 Štěpán Hájek <i>nešpory</i>	BD Saša Jacobea, Martin Horák, VP, <i>konfirmace</i>	Hu Štěpán Hájek, VP ČK 19:30 Štěpán Hájek, <i>nešpory</i>	Žd Radka Včelná, VP Bl Radka Včelná, VP
5.6.	Pondělí svatodušní	BD 19:00 VP		
11.6.	Neděle Trojiční BK Olga Tydlitátová, <i>křest</i> ČK Jaroslav Vítek	BD Saša Jacobea, <i>křest</i> Tiš Martin Horák, <i>křest</i>	Hu Štěpán Hájek	Žd Marta Židková Bl Marta Židková
18.6.	1. neděle po sv. Trojici BK Jana Hofmanová ČK Jana Hofmanová, <i>křest</i> Rch Jana Hofmanová	BD Martin Horák Tiš Martin Horák	Hu Štěpán Hájek	Žd Radka Včelná Bl Radka Včelná
25.6.	2. neděle po sv. Trojici BK Jana Hofmanová, VP ČK Jana Hofmanová, VP	BD Martin Horák Tiš Saša Jacobea	Hu Štěpán Hájek	Žd Radka Včelná Bl Jan Asszonyi
2.7.	3. neděle po sv. Trojici ČK 9:00 Jaroslav Vítek Rch Jiří Šimsa	BD Martin Horák Tiš Martin Horák	Hu Štěpán Hájek	Žd Radka Včelná, VP Bl Radka Včelná, VP

BK: Betlémský kostel v 8:30
ČK: Červený kostel v 10:00
Opl: sál Opletalova 10:00
Rch: Rychmanov v 14:15

BD: Blahoslavův dům v 9:00
Tiš: Tišnov v 10:30
Kuř: Kuřim v 9:00

Hu: Netušilova 26 v 9:00
Ma: Maloměřice, Borky 7
DDS v 10:30

Žd: Židenice v 9:00
Bl: Blansko v 14:00